

[Niels Helveg Petersen]

til at foreligge et ajourført grundlag for beslutninger vedrørende vores forsvars- og udenrigspolitik for 1981 og fremefter.

Ministeren spurgte, om jeg så til gengæld ville give nogle garantier eller forsikringer om, hvorledes vores holdning ville være. Jeg kan give ministeren den garanti, at vi vil læse omhyggeligt det, som et udvalg måtte finde på at lægge frem af vurderinger, og selvfølgelig også med åbent sind lade det indgå i vores overvejelser. Ellers var der ingen mening i at bede om undersøgelser. Det åbne sind over for undersøgelsen, det vil vi have.

Jeg noterede også med interesse, at ministeren kom ind på spørgsmålet om fremlæggelse af alternative muligheder, altså at forsøge at lægge et beslutningsgrundlag frem, som indeholdt alternative muligheder, når man til sin tid stod over for at skulle tage endelig stilling. Jeg synes, det er en rigtig tankegang. Den bør præge ikke kun det militære område, men i virkeligheden også mange flere civile områder, end den gør, og vi vil med stor interesse se på det videre forløb af dette spørgsmål.

Den dagsorden, der er stillet, er endnu ikke omdelt. Jeg må for min part reservere mig at se den endelige formulering, inden jeg tager stilling til, hvorledes der skal stemmes.

Honoré (KrF):

Den dagsorden, der er stillet af kommunisterne, vil vi bedømme ud fra, at kristeligt folkeparti er med i et forsvarsforlig. Vi har givet tilslutning til ministerens redegørelse, og vi ser os altså ved en lejlighed som denne ikke i stand til at stemme for en dagsorden, som kommer fra et parti, der ikke har stemt for forsvarsordningen, men som har stemt imod den. Uden derfor at gå ind på indholdet af denne dagsorden skal jeg meddele, at vi ikke kan stemme for den.

Det får mig til at tænke på et eventyr fra gamle dage. Det udspandt sig i et lille land, der ligger meget, meget langt fra Danmark, og det er i en fjern fortid. Dette lille land grænsede op til et meget stort land, som havde en kæmpehær, og denne kæmpehær var forberedt på at erobre det lille land. Det lille land havde derfor sammen med nogle andre små lande set sig nødsaget til at anskaffe sig en hær for at gøre det mindre tillokkende for det store land at erobre det lille land.

En dag var man forsamlet i det lille lands parlament – det hed det ikke dengang, men det svarer til det, vi i dag vel ville kalde »parlament« eller »ting«, eller hvordan vi nu kan udtrykke det. Og medens folk var samlet og debatterede i dette parlament, hvordan man eventuelt kunne forsvare sig sammen med andre imod det store land, så modtog man fra det store land et brev, hvori det foreslog det lille parlaments medlemmer, at de nu skulle vedtage en erklæring om, at dette lille land på ingen måde var truet af det store land, for der var fred og ingen fare for det lille land. Selv om de ikke var alt for modige ved situationen, så lo de alligevel i deres stille sind, og de sendte høfligt brevet tilbage.

Denne lille legende om en tildragelse fra en fjern fortid kom jeg til at tænke på, og den slutter som visse eventyr slutter, med: »Det er ganske vist!«

Lis Starcke (DR):

Jeg fik ikke i mit første indlæg sagt til hr. Karl Møller, at jeg misbilliger den tone af mistænkeliggørelse, som gennemsyrede hele hans indlæg. På grund af dets usaglighed har jeg ikke beskæftiget mig med det.

Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren, hvornår man vil lukke op for, hvad NATOs langtidsforsvarsprogram går ud på. Jeg mener, det er uheldigt, at man kun får udpluk af det, sådan at der kun kommer enkelte forhold frem. De rives løs fra helheden, og så skal man altså læse dér, at det vil indebære, at Danmark skal ændre sin udenrigspolitik. Jeg synes, det ville være bedre, om forsvarsministeren ville redegøre for helheden i det, sådan at man virkelig kan tage sin stilling på et sagligt grundlag.

Endelig vil jeg spørge forsvarsministeren, idet jeg godt kan se, at en mindretalsregering til sin tid kunne ønske et forsvarsforlig igen, om man alligevel ikke kunne tænke sig at lade forsvarsforslaget komme direkte i folketinget. Det kunne jo være, at der så var andre partier, der også ville tilslutte sig det. Jeg skulle synes, at det ville være en fair chance at give et forslag.

Kurt Hansen (VS):

VS vil stemme for det forslag om motive-ret dagsorden, som DKP har fremsat.